

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : การบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวดวงสมร พิภสังข์

ปีที่ทำการวิจัย : 2555

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม” มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1) ศึกษาลำดับความสำคัญของต้นทุนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม และ (2) ศึกษาแนวทางการบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 11 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าว ให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านการผลิตมากที่สุด รองลงมาคือต้นทุนด้านการตลาด ต้นทุนด้านการเงิน และต้นทุนด้านการจัดการ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละด้านพบว่า (1) ต้นทุนด้านการผลิต ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ค่าวัสดุ (พะอง, ฟืน, พะยอม, ปีบ ฯลฯ) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ต้นทุนสินค้าที่เสีย (2) ต้นทุนด้านการตลาด ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ค่าขนส่ง ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ส่วนลดการค้า (3) ต้นทุนด้านการเงิน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การให้เครดิตกับลูกค้า ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ค่าธรรมเนียมและต้นทุนเก็บรักษาสินค้า และ (4) ต้นทุนด้านการจัดการ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายอุปกรณ์สำนักงาน ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ค่าสวัสดิการสมาชิก สำหรับแนวทางการบริหาร ต้นทุนที่กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวส่วนใหญ่ปฏิบัติ พบว่า (1) ต้นทุนด้านการผลิต จะใช้แนวทางการพัฒนาสายพันธุ์มะพร้าวต้นเตี้ย การผลิตแบบผสมผสานด้วยการปลูกพืชมากกว่า 1 ชนิด และการวางแผนบำรุงรักษาเครื่องจักรเชิงป้องกัน แทนเชิงแก้ไข ตามลำดับ (2) ต้นทุนด้านการตลาด จะใช้แนวทาง การลดการโฆษณาประชาสัมพันธ์ การลดจำนวนพนักงานขายตรง และการขยายเครือข่ายร้านค้าในชุมชน ตามลำดับ (3) ต้นทุนด้านการเงิน จะใช้แนวทาง การผลิตสินค้าให้เพียงพอกับความต้องการของลูกค้าเพื่อลดต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า การทำบัญชีรายรับและรายจ่าย และการชำระหนี้เจ้าหนี้ตรงตามกำหนดเวลา ตามลำดับ และ (4) ต้นทุนด้านการจัดการ จะใช้แนวทาง การคิดค้นหาวิธีในการนำเศษซากวัตถุดิบมาใช้ให้เกิด

ประโยชน์ การฝึกอบรมสมาชิกให้มีความรู้ความชำนาญในการผลิต และการใช้ประโยชน์จากบุคลากร
ในพื้นที่ที่มีความชำนาญ ตามลำดับ